

STELIOS PHILANTHROPIC
FOUNDATION

To Giving Pledge
του Sir Στέλιου Χατζηιωάννου
(Κύπρος και Μονακό)

11 Μαΐου 2017

Προς τα μέλη του Giving Pledge, <http://givingpledge.org/>

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας ότι δεν είμαι σίγουρος πως είμαι άξιο μέλος αυτής της ομάδας που αποτελείται από τόσο μοναδικούς ανθρώπους. Θεωρώ πως έχω σταθεί πολύ τυχερός, τουλάχιστον δύο φορές στη ζωή μου. Κληρονόμησα μία περιουσία από τον πατέρα μου, έναν αυτοδημιούργητο Ελληνο-Κύπριο επιχειρηματία στο χώρο της ναυτιλίας και στη συνέχεια στάθηκα τόσο τυχερός και βρέθηκα στο σωστό μέρος τη σωστή στιγμή, για να ξεκινήσω μία επιχείρηση η οποία πήγε πολύ πιο καλά από ό,τι θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ. Η επιχείρηση αυτή βέβαια, όταν συγκρίνεται με τις επιχειρήσεις που έχουν δημιουργήσει τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας αυτής, δεν μπορεί να θεωρηθεί και κάτι σπουδαίο. Παρόλα αυτά, θεωρώ τον εαυτό μου διπλά τυχερό, καθώς το 1995 (όταν ήμουν 28 χρονών) δημιούργησα την **easyJet**, μια επιτυχημένη, πανευρωπαϊκή πλέον εταιρεία αερογραμμών χαμηλού κόστους με έδρα το Λονδίνο ενώ στη συνέχεια απέκτησα μία σταθερή ροή εισοδήματος, εισπράττοντας ουσιαστικά δικαιώματα από τα brand της οικογένειας easy (www.easy.com). Είχα πραγματικά, τουλάχιστον 2 φορές στη ζωή μου, την επιλογή να μη δουλεύω για να ζήσω. Ο κόσμος είναι γεμάτος από άπραγους, πλούσιους νέους που ζουν τη ζωή τους χωρίς ποτέ να κάνουν κάτι καλό για τον κόσμο.

Είμαι πλέον 50 ετών και εξακολουθώ να εργάζομαι για να ζήσω (για την ακρίβεια, περίπου 60 ώρες την εβδομάδα). Όταν ωστόσο συμπλήρωσα τα 40, ξεκίνησα την προσπάθεια για να «αποπληρώσω» το χρέος μου στην κοινωνία. Πιστεύω πως αυτό το χρέος το έχουν όλοι όσοι είναι εύποροι οικονομικά, καθώς η περιουσία τους οφείλεται κυρίως στους πελάτες που επιλέγουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους. Μου πήρε άλλα 10 χρόνια παράλληλης «σκέψης» και «πράξης» που σχετίζεται με τη φιλανθρωπία, για να καταλήξω στο συμπέρασμα ότι μόνο αν κάποιος προσφέρει πάνω από το μισό της προσωπικής του περιουσίας σε φιλανθρωπικούς σκοπούς, μπορεί ουσιαστικά να εξισορροπήσει τις ανάγκες οικογένειας και φίλων, έναντι άλλων καλών σκοπών.

Επέλεξα να ιδρύσω το Φιλανθρωπικό μου Ίδρυμα (www.stelios.org) υπό αγγλική νομοθεσία, εκεί όπου και δημιουργήθηκε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας μου, και σε αυτό το Ίδρυμα δεσμεύθηκα να διαθέσω τη μισή μου περιουσία με στόχο να λειτουργήσει ως ένα αέναο όχημα της κληρονομιάς μου που είναι να προσφέρω για πάντα στο κοινωνικό σύνολο. Επιπρόσθετα, συνεχίζω κάθε χρόνο να διαθέτω ένα σημαντικό μέρος του ετήσιου εισοδήματός μου για καλούς σκοπούς και να αφιερώνω το ένα τρίτο των 60 ωρών που εργάζομαι κάθε εβδομάδα, στη διαχείριση αυτών των φιλανθρωπικών προγραμμάτων.

Έχω κάνει εκτενή έρευνα και έχω μελετήσει τον τρόπο με τον οποίο διαφορετικοί επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν θέματα «χρέους προς την κοινωνία», τον τελευταίο αιώνα. Διαθέτεις την όποια δωρεά με μια συνολική προσφορά ή σταδιακά, σε βάθος χρόνου; Εστιάζεις σε ένα μόνο σκοπό ή διαφοροποιείς τις δεσμεύσεις σου; Περιορίζεις στον τόπο σου (όπου κι αν είναι αυτός) ή βοηθάς αυτούς που έχουν περισσότερο ανάγκη, σε όλο τον κόσμο; Προσφέρεις το κεφάλαιο που διαθέτεις σε μια σειρά ετών και στη συνέχεια ολοκληρώνεις την

προσφορά σου ή προσφέρεις μόνο το όποιο εισόδημα ή μέρος αυτού ετησίως, για να συνεχιστεί η προσφορά σου για πάντα; Με ποιον τρόπο δημιουργείς ένα πλάνο που θα εξασφαλίσει ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που θα σε διαδεχθούν στο μέλλον, θα παραμείνουν πιστά στο όραμα του βασικού ιδρυτή και ευεργέτη; Και τελικά, κρατάς τη φιλανθρωπική σου δράση κρυφή ή συμμετέχεις στο «Giving Pledge»;

Λίγα λόγια για τις επιλογές στα προσωπικά μου διλήμματα, σε ότι αφορά στα παραπάνω: Έχω αποφασίσει να διαθέτω ένα ποσοστό του ετήσιου εισοδήματός μου κάθε χρόνο, για να στηρίζω μια σειρά από διαφορετικούς φιλανθρωπικούς σκοπούς. Η δράση μας εστιάζει στις χώρες που έχω ζήσει και εργαστεί (Μ. Βρετανία, Ελλάδα, Κύπρος και Μονακό), με το δεδομένο ότι κανένας φιλανθρωπικός σκοπός δε θα λαμβάνει ποσό μεγαλύτερο από το ένα τέταρτο του ετήσιου προϋπολογισμού. Οι δράσεις ποικίλουν, από την πρωτοβουλία «Φαγητό από καρδιάς» στην Ελλάδα (πρόγραμμα στήριξης όσων έχουν ανάγκη καθημερινά, με ένα συσκευασμένο σνακ), στην επιβράβευση της δικαιοδικής επαγγελματικής συνεργασίας στο διχοτομημένο νησί της Κύπρου, με στόχο την προάσπιση και ενίσχυση μακροχρόνιας ειρήνης, ανάμεσα στις κοινότητες Ελληνοκύπριων και Τουρκοκύπριων. Από την άλλη πλευρά, η διάθεση υποτροφιών σε ευφυείς νέους για να σπουδάσουν στα πανεπιστήμια όπου φοίτησα και εγώ (το London School of Economics και το City University) ή απλά η ετήσια έκδοση επιταγής στη WWF ή στον Ερυθρό Σταυρό. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι κάνεις δεν έχει το μονοπώλιο στις καλές ιδέες που υποστηρίζουν φιλανθρωπικούς σκοπούς και τα προβλήματα στον κόσμο μας δεν θα τελειώσουν ποτέ. Για αυτό θα πρέπει, όσο μπορούμε, να συνεχίσουμε να προσφέρουμε τη βοήθεια μας για πάντα...

Έχοντας κάνει τις προσωπικές μου επιλογές, όπως αναφέρω και παραπάνω, έχω αποφασίσει να γνωστοποιήσω τα σχέδιά μου, με τη βοήθεια του Giving Pledge, γιατί πιστεύω ότι η διαφάνεια που παρέχει η δημοσιοποίηση και ο έλεγχος που θα προκύψει, θα επιτύχουν δύο σκοπούς: Καταρχήν, θα διατηρήσουν το Φιλανθρωπικό μου Ίδρυμα και τα μελλοντικά του μέλη, σε μια πειθαρχημένη στάση, συνεχίζοντας την προσφορά του Ίδρυματός για πολλές γενιές στο μέλλον. Και δεύτερον γιατί, στο πιο άμεσο μέλλον, ελπίζω μέσω της δημοσιοποίησης της δικής μου πρωτοβουλίας, να εμπνεύσω και άλλους και ίσως περισσότερο αυτούς που είναι πιο κοντά στο δικό μου κόσμο ώστε να αφιερωθούν στη φιλανθρωπική δράση. Πρέπει να παραδεχθώ ότι ο Bill Gates αποτέλεσε για εμένα πηγή έμπνευσης όταν με κάλεσε προσωπικά πριν από την ανακοίνωση της συμμετοχής μου στο Giving Pledge και ελπίζω να μπορέσω να συνεργαστώ τόσο με τον ίδιο και με άλλα μέλη αυτής της ομάδας, για να προσφέρουμε στο θεσμό ακόμα μεγαλύτερη διεθνή προβολή στο μέλλον.

Με εκτίμηση

Sir Στέλιος Χατζηγιάννου

Μονακό 11 Μαΐου 2017

**Μετάφραση στα Ελληνικά από την πρωτότυπη Αγγλική επιστολή.*